

Wata kõlm head asja, mis se armas
viin teeb! —

„Selle peâle mótle ja útle temma wastro:
„Taggane minnust, Sadan!” (Matt. 4, 10.)

10.

Üks õppetus warblastest.

Pühha kirri ütleb: „Efs kaks warblasti
mûda weringi eest? ja ei lange ükski neist
mahha ilma teie issata. — Sepârrast árge
kärtke mitte, teie ollete parremad, kui paljo
warblasi.” (Matt. 10, 29. 31.)

Kui nûud pühha kirri ei arwa sedda
alwaks, nisuggusest tûjhajst lomadest kulu-
tada, siis sinna pahha kurri árra arwa sedda
alwaks, neist mõnda õppetuse sanna kuulda.

Wata nûud esiteks selle tûhja linno-
kese peâle, missuggune waene sandike ta on
iggapiddi, riite, õppetuse ning ellamise.

polest. Hal kumb selgas, palja jallo joseb,
wâhhâ móistust peas, ei oska laulda, mun-
neb woôra pessasse. —

Peâsokesed ja muud keunad lauljad
linnud lähhewad ommeti igga aasta reisi
peâle, watama, kuida Jummal laia mailma
on lonud; lendawad ülle sure merre mitto
sadda pennikoormat: — temina, warblane,
allati paigal ommas küllas ja wallas; sepâr-
rast ta on fa ni rummal, et ta woôra Ma-
asjadeest ei moista suggogi ülestunnistada,
muudkui wôttab suit ja seâlt, kust ta saab
ja leiab, ja otab agga sedda, et poissikese
kiwwi, ehk kassikese küned, ehk targa mehhe
püssi laeng temmale otsa teeb. Sest igga-
mees arwab sedda heaks teuks, kui ta nisug-
use kurjategija mahhalvööb, kes pôllule ni-
suurt fahjo teeb.

Agga tead sa fa sedda, et ühhé ainsa
keiwade, sui ning suggise sees fautab üks
warblane omma perrega mitto ja mitto
tuhhat pahha ussi ja lendajat loma ning